

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 26. svibnja 2009.

[\[Video\]](#)

Predanjem Isusu svećenici postaju sredstva spasenja za sve ljude

Draga braćo i sestre!

Dobru nedjelju vam elim! Susrećemo se ovdje u Les Combesu kod kuće koju su gostoljubivi salezijanci stavili Papi na raspolaganje, gdje završavam svoje vrijeme odmora među lijepim planinama Valle d'Aoste. Zahvalan samo Bogu što mi je dao milost uivati ove dane označene pravim opuštanjem – usprkos maloj dobro vam poznatoj nesreći. Koristim priliku da od srca zahvalim onima koji su se pobrinuli biti uz mene na diskretan način i s velikom predanošću. Pozdravljam kardinala Poletta i nazočne biskupe, osobito biskupa Aoste mons. Giuseppea Anfossija, kojem zahvaljujem na riječima koje mi je uputio. Srdačno pozdravljam upnika Les Combesa, građanske i vojne vlasti, snage reda i sve vas, dragi prijatelji, kao i one koji su povezani s nama putem radija i televizije.

Danas, na ovu divnu nedjelju u kojoj nam Gospodin pokazuje svu ljepotu svojega stvaranja, liturgija je predvidjela ulomak s početka 6. poglavlja Ivanova Evanđelja, koje sadri najprije čudo s kruhovima – kada je Isus nahranio tisuće ljudi sa samo pet kruhova i dvije ribe-; a zatim drugo Gospodinovo čudo kada On hodi po vodi jezera u oluji; na kraju je govor u kojem se On objavljuje kao "kruh ivota". Izvješćujući o "znaku" kruhova, evanđelista ističe da ih je Krist, prije no što će ih razdijeliti, blagoslovio zahvalnom molitvom (usp. r. 11). Pritom koristi izraz eucharistein i time izravno upućuje na izvješće o Posljednjoj večeri, uz koju Ivan ne vee ustanovljenje euharistije, već pranje nogu. Euharistija kao da je ovdje anticipirana u znaku kruha ivota. Kako se u ovoj Svećeničkoj godini ne spomenuti da se na poseban način mi svećenici moemo prepoznati u ovom Ivanovom tekstu, stavljajući se u ulogu apostola, tamo gdje oni kau: Gdje da nađemo kruha za sav

ovaj narod? I čitajući o onom bezimenom dječaku koji ima pet ječmenih hljebova i dvije ribe, i nama dođe da spontano kaemo: Ali što je to za toliko mnoštvo? Drugim riječima: tko sam ja? Kako mogu, sa svojim ograničenostima, pomoći Isusu u njegovu poslanju? Odgovor daje Gospodin: upravo stavljajući u njegove "svete i časne" ruke to malo što jesu, svećenici postaju sredstva spasenja za mnoge, za sve!

Drugi poticaj za razmišljanje daje nam današnji spomendan svetih Joakima i Ane, Gospinih roditelja te, dakle, Isusovih djeda i bake. Taj blagdan nas potiče razmišljati o odgoju, koji ima veoma vano mjesto u pastoralu Crkve. Na osobit način, poziva nas moliti za bake i djedove, koji su u obitelji čuvari i često svjedoci temeljnih ivotnih vrijednosti. Odgojni zadatak baka i djedova je uvijek veoma vaan, a to je još više kada, iz različitih razloga, roditelji nisu kadri zajamčiti odgovarajuću prisutnost uz djecu dok rastu. Povjeravam zaštiti svete Ane i svetog Joakima sve bake i djedove svijeta i upućujem im poseban blagoslov. Neka nam Djevica Marija, koja je – prema lijepoj ikonografiji – učila učiti Sveto Pismo na koljenima majke Ane, pomogne uvijek jačati vjeru i nadu u izvore Boje riječi.